בת עין — לקוטים

איתא בגמרא (שבת קיח.) עשה שבתך חול ואל תצטרך לבריות. ויש לדקדק בזה כמה דקדוקים. ואפשר לומר עד"ז, דהנה עיקר העבדות הוא לכסות ולהסתיר הבחינת קדושה שיש לו על ידי איזה מצוה שעושה או על ידי תורה ותפלה, שיהיה מכוסה מעין כל חי, דכשאינו מסתיר ומכסה הבחינת קדושה שלו אז יכול להיות שיפול במחשבתו בשעת מעשה המצות בחינת גסות הרוח ח"ו כדי שבני אדם ישבחוהו, או יכול ליפול במחשבתו בשעת עשיית המצוה מחשבה זרה ח"ו בשביל הנאת עצמו כדי שירחמו הבריות עליו על ידי שיראו מעשיו הטובים, ואז הוא בבחינת נצרך לבריות, היינו שנצרך לבריות או שישבחוהו או שירחמו עליו.

והנה בחינת קדושה מכונה בשם שבת, וזהו עשה שבתך חול, היינו הבחינת קדושה שלך תעשה בחינת חול, היינו שתכסה ותסתיר אותה עד שתהיה בעיני הבריות בבחינת חול, ואז ואל תצטרך לבריות כנ"ל, יהי רצון שנזכה לזה אמן:

איתא במדרש כשגמר שלמה המלך ע"ה את בנין בית המקדש עמדו שני צפרים על הגג ואמר אחד לחברו הלא אתה רואה את בנין הגדול הזה ואם ארצה אני אוכל לקלקל אותו בתנועה אחת, שמע המלך בדבר ההוא וקרא אותו ושאל לו על זה האיך אפשר כ"ז, והשיב מה איכפת לך רשאי אני להתפאר לפני אשתי ע"כ.

הענין הוא, כי הצפור זה היה היצר הרע והשטן אמר שאפשר שאקלקל את כל הבנין שלא ישרה השכינה בהבית הקדוש ויהיה כל עמלו לריק ח"ו, ושאל לו המלך היתכן, איך שאני גרשתי אותך על ידי תשובה ומעשים טובים מכבר ועל ידי כמה יגיעות ועדיין אתה מתפאר עלי. ועל זה השיב לו, בדבר עברות גשמיות ח"ו בוודאי אי אפשר להסית אותך, רק בדבר קל כזו שתאמר כך לאשתך ר"ל בטוב גמרתי הבית הזה, ובתוך כך יכנס בו שום טינא של גסות הרוח ולא תשרה השכינה עי"ז כמ"ש (ישעיה נז טו) אשכון ואת דכא וגו':

בשבת הסמוכה אדר אמר בסעודת שחרית, שבעת שאמר קדושת כתר בפ' הן גאלתי אתכם אחרית כראשית, אנהירינהו לעיינין משמיא זה הפירוש על פי מה ששמע מהרב החסיד הצדיק המפורסם בוצינא קדישא איש אלקים קדוש יאמר לו אב"ד דק"ק בארדיטשוב נבג"מ זי"ע, שאמר הפירוש בגמרא (ר"ה יא.) בניסן נגאלו ובניסן עתידין לגאול, שלאו דוקא בניסן, כי יכול להיות הגאולה בחודש אדר, רק שהגאולה תהיה בבחינת ניסן. ועל פי הקדמתו נ"ל הפסוק הן גאלתי אתכם אחרית כראשית, כי חודש אדר הוא אחרית לחדשי השנה, וחודש ניסן הוא ראשון לחדשי השנה, וזה פירוש הפ' הן גאלתי אתכם אחרית, ר"ל שאוכל לגאול אתכם בחודש אדר שהוא אחרית לחדשים, כראשי"ת ר"ל בבחינת ניסן שהוא ראשון לחדשים, אמן כן יהי רצון:

סגולה ועצה שיוכל אדם לקשר מחשבתו אל הדיבור בתפילות שבת הוא לראות לקרות הפרשה שנים מקרא ואחד תרגום דווקא ביום וא"ו ערב שבת קודש, והטעם, כי תורה שבכתב מרמז על בחינת המחשבה, ותורה שבע"פ שהוא פירושי התורה מרמז על בחינת הדיבור (ע' ת"ז ת' כא נ:), ע"כ קריאת הפרשה עם התרגום שהוא פירושו, שקורא ביום וא"ו עש"ק, עושה פעולה שיהיה דבוק ומקושר אח"כ בש"ק בעת התפלה מחשבתו ודיבורו כאחד:

בעת יארצייט (כ"ד טבת) של ההרוגים שנהרגו ברעידת הארץ בעיר צפת תובב"א (בשנת תקצ"ז), אמר דרוש, וסיים בפירוש הגמרא בפרק חלק (סנהדרין צח.) שאלו תלמידיו את רבי יוסי בן קיסמא אימתי בן דוד בא, אמר להם כשיפול השער הזה ויבנה ויחזור ויפול ויבנה ויחזור ויפול ולא יספיקו לבנותו עד שבן דוד בא ע"כ. ואמר, כי שע"ר אותיות רע"ש, גם בגימטריא צפ"ת, וזה כמה שנים שהיתה רעש גדול ב' פעמים בארץ ונהרגו כמה נפשות ר"ל, ואמר שזהו נפילה אחרונה, ועד שלא יספיקו לבנותו בן דוד בא אמן כן יהי רצון

ברוך נותן ליעף כח ולאין אונים עצמה ירבה